

24 МАЙ - ДЕН НА СЛАВЯНСКАТА ПИСМЕНОСТ 10 любопитни факта за живота на Светите братя Кирил и Методий

Светите братя Кирил и Методий, наричани още Солунските братя, са дипломати, мисионери и създатели на глаголицата. Животът им преминава в развитие и разпространяване на християнството, чрез проповеди във Великоморавия и Панония.

11 май се чества като църковен празник на св. св. Кирил и Методий, а на 24 май празнуваме деня на Българската просвета и култура, и на славянската писменост. Ето 10 любопитни факта за делата на двамата братя:

1. Израснали са в семейството на византийския военачалник Леон и съпругата му Мария.

Методий се появява на бял свят през 815 г. и е първородния им син, а Константин е най-малкият от седем братя и се ражда през 827 г. Те са част от аристокрацията на Византия, но и двамата говорят славянски език.

2. Методий става архонт - управител на област, населена със славяни.

Малкият брат се вглежда в светите писания и на 15 години отива да учи в Магнаурската школа на императорския дворец, където по-късно става преподавател и печели прозвището "Философ".

3. Воинът Методий пръв се оттегля в манастир.

Според някои източници, това е защото жена му и децата умират твърде рано. Кирил влиза в средновековната дипломация едва 24-годишен, когато отива на първа мисия при арабски халиф, но после се присъединява към своя брат в монашеската обител.

4. Създаването на глаголицата.

Около 855 г. двамата братя започват своята работа по изготвянето на славянската писменост и създават първите преводи от гръцки на славянски език. Кирилицата е създадена на основата на глаголицата и се използва и до днес в много славянски езици.

5. Откриването на мощите на свети Климент.

През 860 г. Кирил и Методий са изпратени от император Михаил III при хазарския хаган, за да предотвратят разпространението на юдаизма. Тази мисия е свързана с едно изключително събитие - откриването на мощите на св. Климент.

6. Моравската мисия при княз Ростислав.

Княз Ростислав иска църквата да стане славянска, като създаде богослужение, основано на славянска писменост. Той предлага на Кирил и Методий да се заемат с тази задача. Двамата братя приемат мисията и с ентузиазъм започват да изграждат славянската църква и училище.

7. Словото на Кирил срещу триезичната догма.

Братята Кирил и Методий получават обвинения от немското духовенство, че не изпълняват църковните канони. Двамата братя мисионери правят блестяща защита. Тя се състоява във Венеция, където Кирил произнася слово срещу триезичната догма.

8. Папа Адриан кани Кирил и Методий в Рим.

Папата настоява да говори с Кирил и Методий за тяхната работа. Откритите от Кирил мощи на св. Климент в град Херсон се превръщат в силен коз на двамата братя. Те взимат мощите в Рим с надежда да получат благословия и признание за своята азбука и новите книги. Приемът на двамата братя в Рим е тържествен и изпълнен с почести.

9. Солунските братя са канонизирани за светци.

Заради превода на Библията на старобългарски език и разпространяването на християнската религия сред славяноезичните народи двамата братя са канонизирани за светци.

10. През 1980 г. папа Йоан Павел II обявява братята за съпокровители на Европа.

Кирил и Методий са почитани и от Православната църква като едни от светите Седмочисленици, заедно с учениците им - Наум, Климент, Ангеларий, Сава и Горазд.

Диана ИГНАТОВА

Използван източник - <https://www.10te.bg>

Хождение по буквите

Валери ПЕТРОВ

Любомудри читателю, внемли тук житието
на братята Кирил и Методи, което
апокрифно се носи, но е само то
най-паче истинно, понеже-защото
едва в наше време докрай се разбра тя
какво са прекарали двамата братя.

Започва житието с момента, от който
по воля Божия те изпълнили своето
решение вопреки папското вето
да създадат Абевето.

– Ний – казал Кирил – сме солунски братя.
Аз съм по-малък, а тоз е мой баця.
От мати-славянка и от баща-Лъв.
Въпросът наш е такъв и такъв...

И рекъл им старшията
на патриаршията:
– Вашето дело
се разбира само.
Пойдите в отдела
"Четмо и писмо".

И правят поклоните
Божии хора,
търчат с кадастроните
по коридора,
намират в отдела
секретарка дебела
во лицеобразе не зело мудра
и не свърхцеломудра,
во зерцале зряща ся и слагаща пудра.

Глаголят й ясно
о буквах и прочие,

но срещат опасно
дебелоочие.

– Подир месец – глаголи – обадете се нам.
Отвѣт не ще мога по-рано да дам,
ибо аз през септемврия
се чипуркам в Месемврия. –

Диво двоицата
се дивят на девицата:
– Но должни сме ний да вървим при хазарите!
– Спокойно! Нас будете тука заварити.

(Какво да се прави –
тогавашни нрави!)

Отиват двамата в Херсон за година,
спят на диван за персон и половина,
през деня просвещават
и климат
през нощите,
они-же изравят
на Климента
мощите,
завръщат се в Цариград, дирят отдела,
намират отдела под нова табела.

– Славни са, Господи, дела твои!
– Да, отделът и тоз път ся раздвои.
Докле бяхте в мисия,
"Четмо и писмо"
преоформи ся
в "Четмо" и "Писмо",
а за целесъобразност
и икономия
первий е в Патмос,
а вторий в Мехомия.
Писмото ваше
за славянско писмо
е понастоящем
во отдела "Четмо".

– Но защо во "Четмо", нали то е писмо!
– Ибо перво чете се, туй е ясно само,
а кога се в "Четмо" до конец дочете,
во "Писмо" ще се прати да подписати те. –

Со гневом и двамата
лицезрят измамата.

(Но какво да се прави –
тогавашни нрави!)

И поеше отново светите хора
от инстанция първа во инстанция втора,
доклеше накрая била назначена
нарочнеше комисия от 20 члена.
И словото взел един зело почтен
редовний член
на Съюза на византийските художници,
секция "Чертожници":

– Таз
буква "Аз"...
не знам според вас,
но за мен е такваз...
някак сякаш избива
против колектива.
Според мен тя не бива
во очак да бие,
сиреч по ще отива
не "Аз", а "Ние".

– А туй "Буки", туй "Буки"
кому нужно е туки! –
рек друг един уж
върло праведний муж
от Съюза на византийските писатели,
секция "Изпатили".

– Нежели "Буки" аз мисля: какво
пречи нам сложити друго дрво,
ибо след нашата сечна програма
вече буки в Панония, кажи-сечи, няма.
И смисъл добива и не зле се слива,
вместо "Ние – Буки" да е "Ние – Слива".

– Това "Ние – Слива"
ест находка щастлива –
чу ся тогаз
третий глас, –
но остава пред нас процедурний вопрос.
И воименно тоз:
Обсуждаючи знаци един подир друг,
каков точно ред будем следвати тук?

– Каков може да буде! – восклицают отвред. –
Каков освен просто азбучний ред!

– Но по что ще познаеме ний отнапред
каков ще буде сий азбучний ред,
като за ред он ще буде приет
едва щом приемем вси букви подред!?...

Слушайки братята Кирил и Методи
с какви методи
се спорът води,

гледали стреснати
и дори умърлушени.
(Вж. фреските
Борис-Ангелушеви.)

После Методи, премудри човек,
рек:

– Единствен на замле и на небеси,
патриарх Фотий щя нас да спаси! –
Вопросний Фотий бил технич учител
и силно ги любил и много почитал,
и приел той ихното ходатайство
макар да било него ден осемнайсто.

– Дадено! – рек им. – Ще стане тая.
Макар че как точно, предсказати не зная. –
И словенското дело поело по масло,
и добрутрито ихно зело порасло,
ибо новата азбука, съвсем леко очистена,
била възприета яко азбучна истина.

– Кой от двоицата е по-големия!
– Методи.
– Методи да получати премия!
– А на малкия как да прославим делата?
– Он буде получати персонална заплата! –
Но сякаш чули сатанинские хули,
отвергнали братята заплати и вули.

– Не щем ний богатства, не щем ний пари! –
возкликнули они, возмутени дори. –
При Святопулка
и Ростислава
да носим поука
и Божия слава,
за това ние страстно
со брат ми горим!

– Добре де, от нас да е,
ще ви пратим
и в Рим. –
Така погрешно
сии тълкувати
туй, че двамата спешно
се стремят да пътувати.
Сиреч славно им смазват
ентузиазмът.

(Но какво да се прави
тогавашни нрави!)

И ха да заминат, но в сущий ден,

грех сотворивши, бил Фотий свален,
во низините низвергнут от холма
и делегатом изпратен в Стокхолма
и оно отношение
към словените мило
во мигновение
се видоизменило:

– Камо грядеши тез двама! При папата?
И ради шо! Да си кривити капата?
Ами! В крайний случай пойде ще единия.
Втори отиде ще по друга линия.
Например да пратиме бихме могли
един техник (брат ми) по парни котли.
Вярно, техник он ест малко ударен,
но език притежава високопарен,
и хем тъй
във спора
ще помага на попа,
хем и той
яко хората
ще помага в Европа.

...И ей го във влака,
мутра навирил,
пътува глупака
сос мудрия Кирил,
което станало после причина
за скорбная на оный последний кончина
во лето
869-о,
ибо и Кирил, макар Философ,
изполнен с любов
и на муки готов,
сии наши типичности
во град Рим не изтрая
инфарктно-капична ся
и пойде у рая.

(Какво да се прави –
тогавашни нрави)

Но дело словенское паки-пак победило
и не че комисии сии убедило,
а защото, после смертию брата,
Методи
с едного бюрократа
бил принуден да води
спор писмен за разни римски разходи
и тъй като писаше по словенски човека,
полека-лека
до конца века
собра се книжница (т.е. библиотека),

сначале убога
и даже скромна,
сетне, слава на Бога,
хилядотомна,
тъй че фонда книжовен
составила она
за разцвета духовен
при цар Симеона,
който яко по качество, тако по количество
надмогна над немското католичество,
така че не смогла римская ерес
вече бясно да тъпче, подобно на нерез,
на смердяща коза и на щръклява крава
писмото словенско и словенската слава.
И нека за туй се, четецо, въздава
Господу слава, Всевишнему слава!

И тука конеца е на житието,
което не е официално прието,
но ази, раб Божи, го писох на псалтиря
не земна слава со него да диря,
а защото ся всякой гневи, като гледа
колко пречки ся сторят пред всяка победа.

– Грях, грях е! – но ще му ся на човека
това да не трае от века до века.

ГЛОБУС Най-красивият град в Европа

Георги ПЕТРУШЕВ

(Продължение от брой 3/2019)

Зимният дворец - ЕРМИТАЖЪТ

Екатерина II идва да живее в Зимния дворец през 1762 г. Само след две години, през 1764 г. тя създава музея "ЕРМИТАЖ" (от френски: hermitage - място за уединение). През изминалите 250 години голям брой даровити архитекти, художници и скулптори са идвали тук и продължително време са изучавали външната и вътрешна архитектура на двореца. Това, с което Ермитажът е влязъл в съкровищницата на Световното културно наследство, е огромният брой неопценими в стойностно изражение уникални археологически и исторически експонати, картини, скулптури, оръдия на бита, труда и отбраната на хората, живели преди нас.

По повод 250-годишния юбилей на този музей през 2014 г. бяха извадени от складове и хранилища над един милион експоната, непоказвани досега. Така, по думите на директора на музея, експонатите в

Ермитажа надхвърлят 4 милиона. Културната ценност на предметите, които се съхраняват тук, не е в тяхната численост, а преди всичко в най-високите им художествени качества и в неповторимото историческо значение. По мнението на музейните специалисти, за да може човек да обходи и се запознае с всичко, което се намира тук, са необходими десет години ежедневни усилия. Смята се, че вече Ермитажът е по-голям и съхранява културно богатство, по-ценно от това на Лувъра в Париж. Петър I никога не е живял в Зимния дворец, но има значителен брой високоценности експонати, закупувани и доставяни лично от него, и сега те са шедьоври в Ермитажа.

Експонирани са и много творения от различни автори, направени в чест на Великия император. Има обеми книги, написани за Ермитажа, и пак не всичко е могло да се представи, да се покаже в тях.

Заслужава да се отдели по-подчертано внимание на Георгиевската зала. Тук образът на св. Георги Победonosец доминира от всички посоки в огромната зала. Напълно естествено, тематиката на залата е военна. С гордост е показана мощта на руското оръжие и несломимата сила на руския войник.

В Ермитажа са съхранени и се представят творби шедьоври на най-изтъкнатите майстори на живописата и скулптурата от началото на XVI век насам, от Италия, Франция, Англия, Германия, Холандия, както и пълна колекция на испанските живописци. Тук са събрани също великолепни творения на науката, техниката и философията.

По времето на Александър II в тържествената зала са се провеждали балове и приеми с участието на най-изтъкнати представители на европейската общественост.

Ермитажът внушава величие и тържественост!

Царское село и Екатерининският дворец

Царское село е създадено по идея и решение на цар Петър I, който подарява местността на първата си съпруга Екатерина I, с цел да бъде превърната в извънградска резиденция на руските монарси. Така първият етап от изграждането на това забележително селище е свързано с нейното име. В тази дейност е взел най-активно участие лично Петър I.

Вторият етап от строителството в Царское село се изпълнява под ръководството на неговата дъщеря Елизавета Петровна. По примера на своя баща тя привлича изтъкнати западноевропейски архитекти начело с най-популярния представител на бароковия стил в архитектурата - Растрели.

Третият етап в понататъшното застрояване на Царское село е най-тясно свързан с името на Екатерина II. Големият дворец и паркът около него, потънали в блясък и великолепие, остават в историята като Екатеринински. В най-висша форма са демонстрирани нейният гений и изящество на вкуса!

Отправяйки се към Големия дворец, посетителят най-напред се среща, преминава през Екатерининския парк. Той е дело, творение на знаменития паркоустроител от онова време, арх. Бройнщайн.

Великолепието на парка, неговата неповторима красота и привлекателност може да послужат като цял курс за подготовка на паркоустроители.

Екатерининският дворец е строен, преустройван и модернизирани в продължение на почти 40 години. За неговото великолепно архитектурно съвършенство основната заслуга се пада на Екатерина II. В творческата дейност по изграждането на двореца активно участие са взели руските архитекти Винцов, Власов и др.

По указание на Екатерина II е построена нова парадна стълба и голяма обширна (850 кв.м.) тържествена зала, облицовани с разноцветен мрамор. Вратите на залата са с най-причудливи форми. Стените са украсени с картини от най-изтъкнати италиански и руски живописци от средата на XVIII век. Стените и таванът представляват разкош от разноцветни мрамори. Те показват политическия и икономически възход на Русия през XVIII век. Тази официална зала е предназначена за най-тържествени приеми. Тук са решавани важни държавни дела.

Вътрешната архитектура на двореца представлява неповторима декоративна конструкция - композиция от три части: алегория "Русия", алегория "Победа" и алегория "Мир".

Във всичките кътчета на двореца цари разкош, тържественост и величие.

Екатерина II е разпоредила да се устрои в двореца и зала - салон за театрални представления.

Обеди са били устройвани в различни зали. В тържествена зала е бил уреден "Кавалерски стол". Тук са били канени на тържествени обеди кавалери, носители на високи отличия като ордена "Св. Александър

Невски", ордена "Св. Георги Победоносец" и т.н.

В отделна зала е парадната столова за царската фамилия. Тук са се провеждали пищни церемонии. На подходящи места в различните зали има експонати от антични находки.

През последните години на изключително внимание се радва КЕХЛИБАРЕНАТА ЗАЛА. Нейното появяване в Санкт Петербург и Царское село започва през 1716 г., след едно посещение на Петър I в кралския дворец в Прусия. Пребиваването ѝ в Екатерининския дворец е прекратено по време на Втората световна война от разрушителните бомбардировки и обстрели над Ленинград и околностите му. Възстановяването на тази уникална зала е продължило повече от 20 години. В сегашният ѝ вид тя е тържествено открита през 2003 г. от Владимир Путин, по повод 300 години от основаването на Санкт Петербург. Историята на тази зала е забулена в мистерии, легенди и разкази от различни времена.

Сега, максимално доближена до автентичния си вид, тя представлява неповторимо творение на изкуството. Нейните размери са 100 кв.м. Стените са облицовани с панели с кехлибарени мозайки. Таванът е позлатен, а от него виси грамаден, изключително красив кристален полилей.

Кехлибарената зала, нейната история и легендите, които я забулват, са една голяма тема, която ще се дописва години напред.

Царское село и Екатерининският дворец подчертават и допълват красотата на Санкт Петербург. През 1990 г. те са включени в Списъка на Световното културно наследство.

(Следва)

ИЗ ЖИВОТА НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ София

Радетели на брайловата грамотност

Тази година традиционният конкурс, в който незрящи от София премериха сили в уменията си да се справят с бързо и правилно четене, и вярно писане на брайл, се проведе на 11 април.

Негов организатор и спонсор бе отново Регионалната организация на Съюза на слепите с председател Асен Алтънов, а любезен домакин - Центърът за социална рехабилитация и интеграция, който предостави помещенията си и консумативите за провеждането на съревнованието.

Участниците бяха общо 9, 4 от които ученици от училището за деца с нарушено зрение "Луи Брайл". Журито, което с всяка изминала година и всеки проведен конкурс набира професионализъм, бе с председател Петър Стайков и членове: Румяна Димитрова - преподавател по брайлова и компютърна грамотност в ЦСРИ, Савка Кацарска - преподавател по английски език в УДНЗ "Луи Брайл" и Марина Петкова - журналист и редактор в списание "Зари".

Поради почти равния брой участници от настоящите и бивши ученици, журито реши да раздели тези две възрастови групи, при оценяването на резултатите от конкурса в частта му на български език. Вече от няколко години съревнованието по брайл включва и модул за брайлова грамотност на английски език, което се явява още по-сериозно предизвикателство пред смелчаците, решили да проверят уменията и познанията си. Тук нямаше разделение на групи от учащи се и завършили, а всички участваха наравно.

От всичките 9 брайлисти петима се престашиха да премерят сили в конкурсната част с английски език, двама от които ученици от училището.

Ето какво показаха тазгодишните резултати:

В прочитането и написването на български текстове в групата на завършилите училище първенците

бяха двама, тъй като показаха много близки резултати. Това бяха Хари Хараламбов и Ваня Димитрова. А, поради по-сериозната дистанция след тях, третото място спечели Стоян Господинов.

От групата на учещите се първото място безусловно си заслужи Илкай Осман, за която това е вече втора победа в този конкурс.

Второто място завоюва Станимира Пейчева, а третото си поделиха Златина Рулева и Александър Гиев. Поради огромното количество допуснати от тях грешки при писането, техните награди бяха по-скоро поощрителни, с най-искрени пожелания за повече внимание и по-голяма прецизност в бъдеще.

Класирането в по-трудната част на конкурса - брайловата грамотност на английски език - се оформи по следния начин:

Първото място завоюва отново Илкай, следвана от Ваня Димитрова и Станимира Пейчева.

Не само желанието на незрящите да изучават брайл и да участват в подобни конкурси, но и самата реалност доказва, че пред нас не стои въпросът брайл или аудио, или брайл или дигитални технологии, защото животът ежедневно ни убеждава, че всички те живеят и се развиват заедно, и всяка система на възприемане и предаване на информация има своето особено място, и своята важна роля в живота на слепия човек. Така че, смея да твърдя, че сега не стои въпросът "или-или", а безспорно се доказва голямото И, тоест нови технологии - да, но И брайл паралелно.

Марина ПЕТКОВА

Добрич

5 май - международен ден за протест на хората с увреждания

Пети май е международен ден за протест на хората с увреждания. Денят е обявен от Европейската мрежа за независим живот и се отбелязва от 1992-ра година. Нашата организация - "ХобиСклуб" винаги в годините своевременно алармира обществеността за наболели проблеми и предизвикателства пред тази уязвима социална група. Днес това се налага в още по-голяма степен, предвид промените в законодателството, регламентиращи личната помощ, социалните услуги за независим живот и финансовата подкрепа. По мнение на някои политици и обществени анализатори, планираните реформи са бутафорни и крайно неефективни. Те обричат на пълна безпомощност възрастните болни хора и на безпросветност по-младите хора с увреждания. Новостите ще допринесат една голяма част от лицата със 100 процента инвалидност с чужда помощ да останат без асистенти, тъй като услугата не е добре финансово обезпечена. Планира се всеки нуждаещ се да доплаща, т. е. да отдели значителна сума от инвалидната си пенсия, за да упражни човешкото си право на независим живот, по просто казано - да си плащаме за придружител.

Какво да направим, ако очакванията ни не се сбъднат? Принудени сме да излезем отново на улицата и да отстояваме правата си - изконните си човешки права за придвижване, за обслужване и подкрепа, за образование, за трудова реализация, което е изключително, изключително трудно! Как да стане това, като уврежданията физически не ни позволяват?

Горещо се надяваме да не се наложи да протестираме! Ние все още вярваме в една силна, социална държава, която закриля по адекватен начин гражданите си и осигурява условия за достойно съществуване на хората с увреждания!

Сдружение "ХобиСклуб"

Поздравление към юбиларя

Уважаеми приятели, съмишленици и членове на "ХобиСклуб",

Отбелязваме 75 години от рождението на г-н Иван Тодоров.

75 години са голям период от време от живота на човек. Това е раждане, израстване, учение и професионално обучение. Първи стъпки към създаване на семейно огнище с любима жена. Трепети, тревоги, радости при появата на рожбите.

После идват внуци и правнуци. Преди няколко дни г-н Тодоров стана горд працядо на здраво и красиво момченце. Тези радостни мигове дават вдъхновение и сили на човек да работи и прави това, което обича - да помага на хората безрезервно. Роден под щастлива звезда на 9 май 1944 г., той е орисан да бъде лидер, да е борбен, целеустремен и със силен характер човек.

Да трупаш години и да се радваш на живота, това значи мъдрост и победа над несгодите, които животът ни поднася. След всяко препятствие да се изправиш. Човек е богат със своята цел, богат е със своя дял, но не с това, което е взел - богат е с това, което е дал.

Вие, г-н Тодоров, сте дали много през годините, помагали сте и сте работили за подобряване живота на хората в неравностойно положение.

Не съжالياвайте, че годините минават, човек не може времето да спре, най- хубавите спомени остават и с тях живеем по-добре. Лесно е глава да отпуснеш, трудно е да победиш. А Вашите победи са много, за което Ви благодарим.

Животът, казват, е игра, в която само достойните и борбени хора побеждават.

И Вие го доказвате. Един от най-добрите уроци, които може човек да научи и усвои от живота, е да остава спокоен.

Пожелаваме Ви пътека, която всеки ден да Ви води към прекрасното утре. Дните да минават и да не тежат, години да се трупат и да не личат.

Една свещичка повече гори, една сълза в очите повече блести, не сте година остарял, Вие просто повече сте помъдрил.

Благодарим Ви още веднъж, г-н Тодоров, Вие и жената до Вас бъдете благословени. Тя е Вашата опора и сила. Какво Ви трябва вече в есен като тази - една усмивка топла и нека Бог Ви пази.

Създавайте и претворявайте с дела още много идеи през годините напред.

Ние сме с Вас, ще си помагаме взаимно. Здраве и дълголетие.

Весел празник! На многая лета!

Сдружение "ХобиСклуб"

Плевен

Честит 100-годишен юбилей, бабо Дилке!

На 4 април 2019 г. членът на ТСО на ССБ - Плевен Дилка Тодорова Патова, както си я знаем всички - баба Дилка, навърши 100 години. На тържеството, което се проведе в клуба на организацията, се събраха много организационни членове, както и приятели и роднини на юбиларката.

Дилка Патова е родена на 4 април 1919 г. Тя е от плевенското село Староселци, от семейството на средни земеделски стопани.

Столетницата има нелека съдба. Остава без баща, когато е 10-годишна, и заедно с майка си се грижи за

четирите си братя и сестри. Начално и основно образование завършва в родното си село, а на 17 години постъпва и после завършва Занаятчийското училище в Плевен, където учи за шивач. След това открива шивашко ателие в родното си село, като има и помощник-шивачки. В София завършва курсове за детски учителки и няколко години, от 1944-та до 1950-та, работи като детска учителка в селата Подем, Шипково, Катунец и Миндя. През 1950 г. постъпва като шивачка и бригадир в кооперация "Колективен труд", където преминава повечето от трудовия ѝ стаж. Работи и в шивашка фирма "Мизия" в Плевен.

Баба Дилка остава в живота без другар до себе си, но с голямата фамилия не е сама. Радва се на обичта и уважението на 7 племенника, в семейството има вече и 11 правнука. За пазаруването ѝ помагат, но с готвенето държи да се справя самичка. Според нея тайната на дълголетието е в усмивката, в това човек да работи много и да хапва по малко.

Специален поздрав към рожденичката отпрати хор "Северняшки ритми" към Народно читалище "Пробуда", с ръководител народната певица Надка Томова.

Официални гости на празника бяха председателят на Общински съвет - Плевен, г-н Мартин Митев; кметът на Община Плевен, г-н Георг Спартански; кметът на с. Староселци, г-н Людмил Иванов; председателят на ТО на ССБ - Плевен, г-н Володя Христов. А личният лекар на баба Дилка ѝ пожела да не се срещат в кабинета му.

Кметът Спартански поднесе букет на юбилярката и ѝ пожела да е с все така висок дух и обичана от роднини и приятели. С букет и торта председателят на Общинския съвет в Плевен Мартин Митев също я поздрави за 100-годишния ѝ юбилей. Цветя поднесе и Володя Христов. На тържеството баба Дилка получи в дар от Общинския съвет парична сума. Такъв финансов дар поднесе и кметът на родното ѝ село, както и териториалната организация на ССБ - Плевен.

Столетницата заръча на местните управници да се грижат за Плевен и заяви, че въпреки възрастта си не спира да се интересува какво се случва в града, чете редовно вестници и гледа новините по телевизията.

На изпроводяк рожденичката пожела на всички гости да са здрави и да доживеят до нейната възраст. Вечерта в клуба се събраха нейни роднини, приятели и съседи, на специална празнична вечеря с много почерпка и голяма торта.

Да си ни жива и здрава, бабо Дилке!

Румен ПЕТКОВ

Силистра

Великденска изложба

На 30 април в РО - Силистра се проведе годишно отчетно събрание на териториална организация - гр. Силистра. След приключване на събраниято бе представена Великденска изложба с домашно приготвени великденски изкушения. Участие в мероприятиято взеха 10 съюзни членове.

С много любов хората с различни степени на увредено зрение бяха подготвили символи на Възкресението. В кошнички, украсени по подобаващ начин, лежаха изложбените мостри. Красива добруджанска пита, приготвена от сръчните ръце на Радка Якимова, и красиво изработени сувенири от Ивелина Стефанова, Инна Георгиева, Здравка Русева и Иванка Филипова допълваха празничния интериор. Няма значение как човек усеща красотата - споделиха незрящите хора. Важното е сърцето да

е винаги отворено за доброта, а ръцете сами знаят как да я сътворят.

На всички участници в изложбата бяха връчени скромни подаръци от председателя на РО - Силистра.

Петранка СТОЯНОВА

Монтана

Кулинарна изложба - турнир "И аз мога"

На 8 април депутатите от ПП "ГЕРБ" - Монтана Дилян Димитров и Ирена Димова приеха предизвикателството, отправено от ръководството на РО при Съюза на слепите - гр. Монтана, заедно да намерят отговор на въпроса "Има ли по-вкусна от домашно приготвената храна?". Тридесет и двама членове на организацията с много усет и фантазия подредиха кокетно произведенията си в ресторант "Огоста". Сред седемте вкусотиини, характерни за Северозапада, имаше разнообразни ордъври; пълнен заек, риба, кокошка-булка; кюфтенца, панирана коприва, патладжани, тиквички, чушки с боб, пържоли; торти, сладкиши, козунаци, баници и питки. Украсата от цветя, растения и животинки също бе храна.

Кулинарната изложба откри народният представител Дилян Димитров с думите: "Изненадахте ни приятно с това, което сте приготвили, и за старанието си всички Вие заслужавате първо място... Ние винаги ще Ви помагаме..." Ирена Димова обобщи: "Добрите ястия се правят от хубави и добри хора." Председателят на РО при Съюза на слепите - Атанас Иванов с благодарност заяви: "Кулинарната изложба нямаше да е възможна без финансовата помощ на народните представители и подкрепата на Областната управа".

В събитието взеха участие и областният управител Росен Белчев, зам.-областният управител Нина Петкова, председателят на ОС Иво Иванов, Десислава Димитрова - директор на ДСП, регионалният представител на Комисията за защита от дискриминация - Даниела Табакова, Тодор Симеонов - АХУ за Северозападна България, Димитър Петров - директор на дирекция "Инспекция по труда", председатели и сътрудници на сродни организации, приятели.

Тричленното жури с председател технолога по храните Лили Кожухарова бе особено затруднено и дълго подрежда класацията в четири направления: предястия и салати; основни ястия; десерти и тестени изделия.

Народните представители Дилян Димитров и Ирена Димова, съвместно с областния управител Росен Белчев и заместничката му Нина Петкова, раздадоха дванадесет награди и грамоти.

Първото място при предястията спечели Анелия Василева със своята уникална разядка. Пълненият заек на Верка Петкова също бе отличен с първа награда. Фаворит при десертите стана тортата "Вулкан" на Ива Петкова, а за майстор на тестените изделия бе отличена Виолета Дивинисиева, за баницата ѝ с месо.

Съпричастни на мероприятиято бяха фирмите: "Елина М", супермаркет "Богат - беден", сладкарници "Валка" и "Крокантина", които почерпиха. Приятели на организацията също донесоха храни, с които украсиха масата на гостите.

Присъстващите търпеливо разговаряха и обменяха опит и рецепти.

Накрая всеки посетител намери отговора на въпроса "Има ли по-вкусно от домашно приготвената храна?". Показателен бе фактът, че час след награждаването на масите останаха само празните подноси. Защото удоволствието бе не само за очите и душата, но и за небцето.

Уважаеми благодетели, интересът към културата на храненето безспорно расте и ние Ви показахме, че действително можем да приготвяме домашни вкусоти. Вие пък доказахте, че към сърцата на обикновените хора Ви водят надпартийни интереси, разбиране и човечност.

Снежана АТАНАСОВА

КОНЦЕРТИ Изкуството няма граници или как незрящите хора от Балканите свирят и пеят заедно

Неусетно измина половин година, откакто България събра незрящи певци и инструменталисти от Балканите. Инициатор на първото изключително успешно турне или поредица от концерти в няколко български града през октомври 2018 г. стана Софийската регионална организация с председател Асен Алтънов. Изглежда той вдъхнови съседите ни от Балканите да поемат щафетата и, по покана на Македонския съюз на слепите, българска формация от най-добрите незрящи инструменталисти и вокалисти взе участие във втората поредица от концерти с международно участие, провели се в пет града на югозападната ни съседка.

Специално за тези си участия нашите момчета бяха се обединили във формация "PCO бенд", която включваше небезизвестните "Весели момчета" - Тодор Митев, Светослав Калвин и Александър Попов, както и великолепният Димитър Захариев, и неподражаемият Орхан Мурад. Освен българите и домакините от Македония, в концертите взеха участие и музиканти от Турция, които също бяха се събрали от всички краища на огромната си страна, специално за събитието да свирят и пеят заедно. Първият концерт премина на 16 април в Битоля - един град с богата история, красива архитектура и изключително топли и сърдечни хора. Всички изпълнители се представиха великолепно на сцената на културния дом и се радваха на бурни овации, въпреки не толкова перфектното озвучаване.

В програмата на "PCO бенд" бяха включени четири песни - "Богатство" в изпълнение на "Веселите момчета", "Джипси" - една великолепна песен на Хосе Фелисиано, изпълнена със същата виртуозност от Орхан Мурад, който, освен превъзходния вокал, владее съвършено и китарата, и заедно с Тодор Митев са едни от най-добрите солови китаристи сред незрящите у нас. Димитър Захариев, познат у нас още като DJ Митака, е и изключителен изпълнител на клавири. Той изпя македонската песен "Две сълзи ми капна". Орхан Мурад също достави радост на публиката със своя авторска песен, направена в стила на македонската народна музика - "Либе ле, Севдо голема".

Със същия репертоар, но при перфектно озвучаване, на 17 април премина и вторият от поредицата концерти. Той зарадва далеч по-многобройната публика на град Прилеп в залата на културен дом "Марко Цепенков". Тук нашите момчета дозривиха залата с една изненада - добилата изключителна популярност "Шушана", любима както на българи, така и на македонци.

С великолепни изпълнения се представи и формацията от Турция, чиито песни бяха подбрани така, че да вляят енергия и купонджийско настроение. Особено закачлива и мелодична бе песента им "Осман ага", а инструменталистите и певците вложиха голяма душа в изпълненията. Впечатляващо бе, че по време на изпълненията си някои от тях заменяха музикалните си инструменти, тъй като владееха повече от един.

От страна на домакините впечатляващи бяха песните на Саня Златкова - една съвременна мелодия от македонската естрада, както и песента на Жанко Станков "Тежко мина моята младост", която му донесе и прякора Доктора. Музикалният съпровод бе от нашите момчета, което направи това изпълнение доста впечатляващо, а публиката пееше през повечето време. Всъщност, публиката в

Македония е доста благодарна и емоционална. Тя не пести реакциите си, нито пък бурните си овации, на каквито по време на цялата поредица от концерти се радваха всички музиканти - гости и домакини. Следващата спирка от шоуто на колела бе в Кавадарци на 18 април. Тук, на сцената на културния дом, всички изпълнители отново се представиха на много високо ниво. Публиката бе по-малобройна, но затова пък количеството на хората бе обратно пропорционално на степента на тяхната емоционалност. Тук от страна на домакините се включи и небезизвестният незрящ македонски певец Стойчо Арсовски. Програмата украси с участието си и танцов ансамбъл "Тиквеш". Концертът премина при наистина голям успех, защото откликът на публиката на всяко изпълнение беше невероятен.

Поредният концерт се проведе на 19 април в Щип - един от по-големите градове в Република Македония. И отново се радвахме на приятелски грижи и топлото гостоприемство на домакините. И отново публиката се радваше - пееше и аплодираше бурно на изпълнителите и любимите си песни, а истинският професионализъм на певците и инструменталистите се прояви в страхотната им адаптивност, да си акомпанират и да изпълняват заедно любими и популярни песни.

В Щип бяхме сърдечно посрещнати от секретаря на местното сдружение на слепите Георги Георгиев, а председателят Драги Витанов изпълни една македонска песен.

Изключително силно бе съвместното изпълнение на нашите инструменталисти, които съпровождаха песента на македонското момиче Саня Златкова "Ах, къде е моето либе", събрала бурните овации на местната публика, а нежният глас на Саня звучеше наистина великолепно.

Не по-малко впечатлиха с професионализма си и певецът Жанко Станков заедно с нашите момчета. Те изпълниха брилянтно превърналата се в хитова за нашите земи песен "Йовано, Йованке" и направиха истински фурор в концертната зала.

Последният, заключителен концерт от поредицата, преминала в Македония под мотото "Слепите от Балканите свирят и пеят заедно", се състоя на 20 април в Струмица - най-близкият до югозападната ни граница град. И тук всички изпълнители, дори след натрупаната четиридневна умора, се проявиха перфектно. В съботната вечер те се радваха на гостоприемството на местното сдружение на слепите с председател Горан Мицев, сцената на културния дом и струмишката публика.

Тук нашият Орхан Мурад се включи с китарата си, в музикалния съпровод към песните на състава от Турция, а последвалите песни от репертоара на останалата част от нашата "PCO бенд", както и съвместното им изпълнение с Жанко Станков, бяха поредното безспорно доказателство, че музиката наистина не познава граници.

Цялата поредица от концерти в Република Македония премина при невероятен успех. През всичките дни от турнето се радвахме на топлото гостоприемство от страна на домакините и изключителната емоционалност на македонската публика.

Поредицата от концерти бе организирана от Съюза на слепите в Република Македония, чийто председател Жарко Селковски ни съпровождаше през всичките дни от турнето. Инициативата се реализира и с огромното съдействие на местните сдружения на слепите във всеки от градовете, както и на ръководствата на културните домове, любезно предоставили концертните си зали.

Благодарим Ви, приятели от Македония, благодарим Ви, мили хора от Битоля, Прилеп, Кавадарци, Щип и Струмица! Благодарим Ви от сърце! И нека продължаваме да свирим и пеем заедно, и да се забавляваме, защото музиката и приятелството са нашият общ език, на който винаги ще се разбираме!

Марина ПЕТКОВА

ОБЩЕСТВО Плацебо живот

Няма как да не сте чували за плацебо ефект. Най-често се ползва при здравеопазващи манипулации, в които се разчита на доверието на пациента. Тоест, важно е той, пациентът, да повярва, че лечението, което му се прилага, е адекватно; нищо, че това не е така. И по този начин на психическа основа понякога има подобрене, защото вярата е от водещо значение при възстановяването на всеки болен човек. Иначе плацебо означава лъжлив, симулиращ, въображаем. Ето защо и настоящата статия реших да я именувам тъкмо така. Надали ще ми зададете въпроса защо, но въпреки това ще кажа, че животът, който водим тук, в нашата, иначе прекрасна родина, е псевдо. И надали някой ще тръгне да ме опровергава, освен ако тази статия не бъде прочетена от някого, който се ползва от богатата (разбирай парите) на сегашната върхушка. Върхушка, сътворена в преобладаващата си част от бездарници и примитиви. И това не го пиша под емоция, да не си помислите, че съм развълнуван или ядосан. Не, това е възможно най-спокойната констатация, въз основа на последното управленско десетилетие у нас.

Говори се, че Калигула (12-41 от н.е.), управлявал през първи век, е искал, а, според някои, е успял и да направи любимия си кон Инцитат сенатор. Дали Инцитат е станал сенатор или си е останал само кандидат, това едва ли има кой знае какво значение, освен това, че разюзданият Калигула е вярвал, че стои над всичко и над всички. Също е смятал, че сенаторите не са достойни нито за неговото уважение, нито, че са способни да управляват древния град. Но да оставим сенатор Инцитат там, преди две хиляди години, и да пуснем от него един паралел, който да ни отведе в родния парламент. Сегашните депутати също не се радват на уважението на най-силния човек, наричан от някои падишах. Дори той им нарежда какво да направят, а не ходи в парламента, защото не могъл да си губи времето там. Примерите са многобройни, но има достатъчно следовници на Бойко Борисов, за да си губя излишно и аз времето, да описвам неговите управленски "иновации". И все пак, Калигула дали е успял да направи сенатор благородното животно - мненията са противоречиви, но факт е, че Бойко успя да направи депутати не коне, а говеда. Говеда, които разсъждават именно като такива и правят поразия след поразия, защото да не забравяме, че законите се приемат именно там, в българския парламент. Горкият Калигула, за един кон го разнасят две хиляди години, а не знам на нашия властелин колко историческо място би следвало да му се отдели, затова, че вкарва в парламента екземпляри, които имат твърде малко общо с интелигентността и човечността.

И да не кажете, че съм голословен, ще приведа следния пример. В българския парламент се прокара закон за т. нар. гражданска конфискация. Да, знам, че звучи абсурдно и направо идиотски, но това е положението - съдът може да те оправдае и да постанови, че имуществото си е твое, но държавата след това идва и хоп, завзема каквото си хареса от твоето имане, нищо, че може да е едно жалко апартаментче или хотели, дай Боже всекиму! Имам предвид хотел за всеки от Вас, а не да Ви го вземе оная комисия, която уж се бори против корупцията, и прочее глупости. А друг закон, който също беше прокаран от мнозинството, дава право на властите да задържат всеки гражданин и 48 часа да не уведомяват никого, че са го задържали. За децата този срок е 24 часа. Нали си представяте, ако детето Ви е прибрано от полицията, а Вие не знаете, какъв стрес ще преживеете за тези 24 часа! Стрес, който може да Ви донесе един куп болести, но какво от това. С колкото и юристи да говорих за тези два закона, всички са на мнение, че това е абсурдно, то е против всяка юридическа логика. А някои определят това законодателство като фашистко. И като имаме предвид някои от управляващите, сякаш думата "фашистко" си е съвсем на място.

Та, като споменах Калигула и като така ми тръгна мисълта, ще се наложи да разровя още по-назад в Рим и да Ви кажа, че нашите управляващи са привърженици и на още един римлянин - Сула (138-78 пр.н.е.). Сула, който не се е церемонил нито с враговете си, нито с приятелите си, който е пролял безчет литри човешка кръв, който е завзел безчет имоти без съд и присъда, благодарение на проскрипциите - списъци на римляни, чиито имоти биват отнемани, а техните притежатели убивани и убийците получавали част от плячката. Сега също сме свидетели на проскрипции, но те не се обнародват, за да ги види целият народ, а някъде тайно се обсъждат и се вземат решенията за отнемане

на бизнеси. За пример веднага посочвам Миню Стайков - собственика на "Винпром Карнобат". Разбира се, че това е проскрипция от най-сулска проба. Първо се съсипва един невероятно успешен бизнес, а после този бизнес ще бъде даден в "наши ръце". Но там работят най-обикновени хора, които всеки месец получават своите заплати, с които издържат своите семейства, само че това кого го интересува? И винпромът беше ударен точно, когато се подготвя новото производство, а новата реколта с грозде нямаше кой да я обработи, защото заводът беше затворен за известно време и камионите, пълни с грозде, чакаха дни наред. Толкова за обективното разследване и борбата с корупцията.

Друга проскрипция, която се извършва, е отнемането на хотелския бизнес, може би на най-големите хотелиери у нас - семейство Ветко и Маринела Арабаджиеви. Но или те постъпиха по-умно, или имаха късмет, това не знам. Но, за разлика от Миню Стайков, който и до момента търка нара в килията, семейство Арабаджиеви не бяха в България, когато бяха атакувани хотелите "Маринела" в София и "Марица" в Пловдив. След това успяха да се укроят, защото очевидно е, че знаят с какво си имат работа и, че нямат шанс за честно разследване. Спомням си един прокурор, на когото бяха лепнали прозвището "спец", как обясняваше разпалено, че в хотел "Маринела" били открили много милиони кеш, както и лъскави возила за не знам си колко милиона. И това трябваше да звучи страшно, това трябваше веднага в съзнанието на целокупния народ да е обстоятелство за престъпление от най-висша степен.

Докато го слушах този "спец", се сетих за ефекта "Дънинг-Крюгер" - при този ефект тези, които са на ниско ниво и неспособни, смятат, че са изключително начетени и способни; и наопаки - тези, които са подготвени, имат занижена самооценка. Този "спец", христоматиен пример за посочения ефект, никъде в своята логорея не каза по кой член е престъпление да имаш луксозни коли за милиони левове и да имаш милиони кеш, след като си богат човек. Той гордо обяви, че те, колите и парите, се изземат, без да има за него значение, че съдът не е постановил подобно нещо. Но на кого му пука, че съдът не е отсъдил; ако потрябва, вероятно ще отсъди. Дано да не съм прав! Имам предвид да не съм прав, че съдът отсъжда така, както му се нареди. Факт е, че 21-годишният син на семейство Арабаджиеви Вълчо, който си беше дошъл за малко, бе държан като заложник, тоест чрез него се изнудваха майка му и баща му. Мафиотски похвати, но на държавно ниво. Иначе всеки, който е престъпил законите, трябва да носи своята отговорност. Но тук виждаме, че дали си виновен или не, няма значение - биваш изтипосан на публичния стълб на позора; а някои медии, очевидно по подадени насоки, започват да бълват срещу съответните персони кал и мръсотия.

И така - после защо умните, интелигентните и можещите бягат? Бягат, защото нямат надежда, че ще се спре потъването, а да не говорим за оправяне. Не искат да пилеят живота си, както и този на децата си за подобна кауза, която според тях е пердута. Това е жалко, много е жалко, защото държавата ни по този начин все повече бива оброчена от туморните метастази. Все повече мафия и държава започват да се синонимизират. Апропо, само да кажа, че по моя информация, която случайно дочух, в хотелите на семейство Арабаджиеви работят пет хиляди души. Представяте ли си колко хора си вадят хляба там, а с каква лека ръка държавни институции съсипват един, меко казано успял бизнес? И да не забравяме, че по време на европредседателството ни хотел "Маринела" се пръскаше по шевовете и едва успяваше да поеме всички събития и гости. Хотел "Маринела" беше основният хотел на България при това председателство. И какво стана два месеца по-късно, което не се е знаело преди това?

Риторичен въпрос. Преди време написах в личния си Фейсбук профил, че се надявам хотел "Маринела" да продължи да се казва именно така, а не например да бъде прекръстен на "Делян". Максимата "Който не е с нас, е против нас" постоянно се потвърждава, а държавните институции, които трябва единствено да са в услуга на гражданите, се ползват за разчистване на сметки и за ликвидиране, било бизнес, било политическо. Но не е достатъчно само да се лее злоба и мъст, трябва си и малко сиво вещество, което, както е видно, все повече е кът у нашите управляващи. Думата ми е за Десислава Иванчева - вече бивш кмет на столичния район "Младост". Нейният демонстративен, арогантен, унизителен арест, който беше еманация на гаврата и античовешкото отношение, нейната фрапираща 20-годишна присъда на първа инстанция показаха, че ако не си с управляващите, си аут, а ако си против тях, то ще бъдеш съсипан психически и физически. Казусът "Иванчева" послужи като назидание, тоест, да си знаят тези, които дръзнат да тръгнат срещу управляващите, че ще бъдат разпилени и унищожени.

Изобщо няма да говоря за политическо съсипване, защото според мен тя нямаше политическо бъдеще. Десислава Иванчева е пример как гражданската енергия може да изтласка на ключово място дълбоко неподготвен и очевидно нежелаяещ да се адаптира към огромната отговорност човек. Да, с избора на Иванчева се пропиля тази гражданска енергия, но тук мисълта ми е за друго. Независимо от всичко, тя е човешко същество и не заслужава унижението, на което беше подложена, както при задържането си през април м.г., така и нечовешките условия, при които стоя в килията до Коледа, така и чудовищната си присъда. Разбира се, като говоря за Иванчева, имам предвид и нейната заместничка Биляна Петрова, която беше подложена на същите гаври. И тук въобще не става въпрос дали Иванчева е поискала подкуп; тук става въпрос, че всеки човек, но в цивилизована държава, има право на честно разследване и справедлив процес. И никой, а още по-малко държавни институции, могат да унижават и да се гаврят с арестанти. "Има твърде много законност за тези, които могат да си я позволят, и твърде малко за онези, които не могат." - Дерек Бок.

За себе си знам, че съм неизмеримо отвратен, надявам се да има и други отвратени; и един ден отвратените да станем повече от отвратителните, и да преобърнем зара.

Ще спра дотук с ярките примери на родната мутрокрация. Няма да пиша нищо за Баневи, още повече, че за тях, освен измами, нищо друго не се чува. За Гинка също няма да пиша. Българо-македонските отношения си крещат за една отделна статия. За флагрантната наглост с трите министерски оставки (б.р.: оставките междуременно станаха повече) също няма да пиша, както и какво стана с тримата подали оставки. И за още много няма да пиша, но засега.

Мислех да не пиша и за мръсния въздух. Това е тема, която отново изскочи през зимата. И отново газовете от колите, битовото отопление и разбира се температурните инверсии. Чувам, че ми задават въпроса - какво точно означава това словосъчетание? Трудно ми е да отговоря изчерпателно, тъй като не съм метеоролог, но е свързано с повишаване на температурата във височина, където своего рода се образува нещо като похлупак, който задържа мръсния въздух, особено в райони, които са затворени полета. Така де, то и тия, които обясняват, особено политическите назначения, нямат представа, но обясняват вещо, че поради температурната инверсия столицата твърде често е с адски замърсен въздух. Даже тук, в София, жителите се шегуват, че са единствените, които виждат това, което дишат. А може и да не е шега, трудно ми е да преценя.

И така, живея в столичния квартал "Дружбевърлихилс", както ние наричаме "Дружба". Един петък се прибирам от работа и по-малката ми щерка ми разказва, че цял ден ТЕЦ-ът, защото тук е ТЕЦ-ът, който дава топлото на огромна част от столичаните, цял ден е бълвал невероятна пушилка, чернилка и мръсотия. През уикенда съобщават по медиите, че в "Дружба" именно в този петък въздухът е бил най-мръсен, и питат госпожата, която е шефка на екокомисията в Столичния общински съвет. А тя вещо обяснява, че това е така, защото... и изрежда познатите неща - автомобилните газове, битовото отопление и, разбира се, температурната инверсия и липсата на вятър. Нито думичка за ТЕЦ-а. А ТЕЦ-овете са основните замърсители, но това никой не го казва, а се обвиняват само обикновените граждани, че карали колите си, че се отоплявали на твърдо гориво и пр. Не искам да кажа, че колите са безвредни или битовото отопление, но на фона на ТЕЦ-овете, които представляват гигантските замърсители, ми се струва, че е най-малкото нечестно поведението на тези, които манипулират обществото. Разбира се, мечтая си за деня, когато хората ще могат да си позволят нови автомобили, които не замърсяват толкова, и отопление, което да е максимално чисто, но тази ми мечта е свързана с онази, да бъдем управлявани от почтени хора.

ПРОЕКТИ Социално предприятие с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014-2020 и с подкрепата на Европейския социален фонд

В края на миналата година фирма "БГ АСИСТ" ООД започна изпълнението на проект № BG05M9OP001-2.010-0716-C01 "Създаване на социално предприятие за Специализирани стоки и иновативни услуги за лица със зрителни увреждания".

С финансовата подкрепа на Европейския социален фонд на Европейския съюз се създаде социално предприятие, основната цел на което е подпомагане на лицата със зрителни увреждания в България. Създадени бяха и нови работни места за представители на една от най-уязвимите групи на пазара на труда - хората със зрителни увреждания.

Фирма "БГ АСИСТ" ООД съществува от близо 12 години, като основната ѝ дейност е предлагане на специализирани помощно-технически средства, предназначени за лица със зрителни увреждания, както и предоставянето на специализирани услуги за тях. БГ АСИСТ е специализирано предприятие за хора с увреждания. През годините е подпомогнало десетки незрящи лица, да постигнат по-голяма самостоятелност. Фирмата предлага помощно-технически средства за хора със зрителни увреждания, за ползване в бита, трудовата дейност и ежедневието, но също така и високотехнологични устройства като брайлови дисплеи и принтери, използвани в печатници, библиотеки, училища и др.

През годините на съществуването си, БГ АСИСТ ООД, макар и създадена по смисъла на Търговския закон, не е разпределяла печалба между своите собственици. Всички активи са били реинвестирани в основната дейност на фирмата.

Така идеята за социално предприемачество дойде като естествено продължение по пътя на развитието на фирмата, като по процедура "Развитие на социалното предприемачество", по която се изпълнява настоящият проект, беше осигурено необходимото финансиране.

Общата стойност на проекта е 86 747,95 лв.

Общата продължителност на проекта е 11 месеца.

Проектът стартира на 1 ноември 2018 г. Той включва няколко основни дейности, сред които създаване на социално предприятие в рамките на "БГ АСИСТ" ООД, психологическо подпомагане на незрящите хора, които търсят и биха започнали работа, обучение по Ключова компетентност 4 - "Дигитална компетентност", съгласно Европейската квалификационна рамка, разкриване на 6 нови работни места за представителите на целевата група, създаване на УЕБ базирана електронна платформа, чрез която социалното предприятие да направи услугите си по-достъпни.

През първия проектен месец бяха извършени промени в дружествения договор, които създадоха гаранции за бъдещото реинвестиране на 100 % от печалбата на фирмата в дейността на социалното предприятие. Създаден бе и екип на социалното предприятие, който включва социален предприемач, специалист "Социални дейности" в социално предприятие и преподавател "Информационни технологии". Две от трите лица от екипа на социалното предприятие са хора със зрителни увреждания - представители на целевата група по проекта. През петия проектен месец бе извършена промяна в екипа, като на длъжност "социален предприемач" бе назначена жена със зрително увреждане. Към настоящия момент 100% от екипа на социалното предприятие са хора със зрителни увреждания.

След обособяването на социалното предприятие бяха подбрани четири зрително затруднени лица, търсещи работа и готови да започнат работа, които да се включат в дейностите по проекта. С помощта на кариерния консултант те имаха възможността да подобрят уменията си за себепредставяне на пазара на труда, както и да се възползват от напълно безплатните услуги по психологическо подпомагане в процеса на търсене и започване на работа, и адаптиране към работния процес.

Петима представители на целевата група успешно преминаха обучение по Ключова компетентност 4 "Дигитална компетентност", проведено от преподавателя по информационни технологии. Месец по-късно четири лица със зрителни увреждания бяха назначени на трудови договори за срок от осем месеца в Социално предприятие "БГ АСИСТ" ООД и започнаха работа. "БГ АСИСТ" ООД се ангажира да запази работните места на поне 50 % от назначените по проекта, които са представители на целевата група.

В периода декември 2018 - март 2019 започна работа по разработването и внедряването на УЕБ базирана информационна система, която да е с 100% достъпно съдържание за ползвателите на екранни четци и увеличители. Системата има три основни модула - публично достъпна УЕБ страница, чрез която предприятието да разпространява стоките и услугите си; администраторски панел, предназначен за администриране на поръчките и потребителите; както и панел за комуникация между служителите на предприятието - много важно звено в дейността на БГ АСИСТ, предвид факта, че част от персонала

на фирмата работи дистанционно.

"БГ АСИСТ" ООД е изпълнила основните дейности по проекта и изразява своята увереност по отношение на успешното изпълнение и на останалите дейности, както и за постигането на заложените цели и резултати.

"БГ АСИСТ" ООД вярва, че благодарение на финансирането по проекта, както и на усилията на екипа на социалното предприятие, от стоките и услугите на фирмата ще могат да се ползват все повече лица с увреждания в България.

Екипът на "БГ АСИСТ" ООД

РЕКЛАМИРАЙТЕ ПРИ НАС Рекламна тарифа на списание "Зари"

Корици:

- Втора корица (1 цвят) – 150 лева.
- Втора корица (4 цвята) – 230 лева.
- Трета корица (1 цвят) – 150 лева.
- Трета корица (4 цвята) – 230 лева.
- Четвърта корица (4 цвята) – 300 лева.

Вътрешни страници:

- Цяла страница (1 цвят) – 100 лева.
- Цяла страница (4 цвята) – 170 лева.
- Половин страница (1 цвят) – 70 лева.
- Половин страница (4 цвята) – 100 лева.
- Четвърт страница (1 цвят) – 40 лева.
- Четвърт страница (4 цвята) – 70 лева.
- 1/8 страница (1 цвят) – 25 лева.
- 1/8 страница (4 цвята) – 30 лева.
- 1/16 страница (1 цвят) – 15 лева.
- 1/16 страница (4 цвята) – 20 лева.

За фиксирано място – плюс 10%.

Цените са без ДДС

Отстъпки:

- 10% за 3 поредни реклами.
- 15% за 6 поредни реклами.
- 25% за 12 поредни реклами.

** Цените са при предоставен готов файл от страна на рекламодателя. За изработване на файл от предпечата на списание "Зари" цената е по допълнително договаряне.*

Стефан ЦВЯТКОВ

Тази публикация не е рекламно съобщение, а изразява мнението на един безпристрастен потребител. Много от Вас знаят, че между хората с нарушено зрение и аудио книгите съществува дългогодишна и неоспорима връзка. Още по времето, когато носителите на този тип съдържание не са били толкова широко разпространени, немалко хора са разчитали на това дадено литературно произведение да им бъде прочетено от друг човек.

Технологиите за запис на човешки глас и съхранението му са се променили осезаемо през годините, но чарът на аудио книгите на този етап е непомачен, особено ако записът е висококачествен, а четенето е на професионално ниво - без несъответстваща на сюжета интонация, съпътстващ шум и т. н.

Напоследък все по-често се говори за поточно предаване или streaming, което елиминира нуждата от съхранение на дигитално съдържание в паметта на устройствата. Именно това предлага мобилното приложение, предмет на тази публикация - streaming на аудио книги чрез интернет.

Storytel е шведска компания, основана през 2005 г. Разработваното от нея мобилно приложение се използва в 15 страни, между които наскоро се присъедини и България. Към момента се предлагат над 300 литературни заглавия на български и повече от 50 000 на английски.

Storytel е първата абонаментна услуга за аудио книги на нашия пазар с фокус върху българското съдържание. В каталога са включени класически произведения, съвременни романи, книги за деца, такива за мениджмънт и самоусъвършенстване, статии и публицистика, аудио сериали и други. Срещу месечна такса от 12,99 лв., потребителите имат възможност неограничено да слушат заглавията от каталога, който бива допълван с времето. Книгите могат да бъдат запазвани и за четене офлайн, което елиминира необходимостта от интернет връзка. Някои от по-известните четци са актрисите Десислава Знаменова, Христина Ибришимова, Мая Кисьова, Линда Русева, писателят Георги Господинов.

Наличен е 14-дневен пробен период за тестване на услугата, но за да бъде активиран, е нужно да се потвърди методът на плащане. Тоест, ако искате просто да тествате, необходимо е преди 14-тия ден да откажете абонамента. В противен случай методът на плащане, който сте избрали, ще бъде автоматично таксуван.

Приложението е налично за операционните системи Android и iOS. И при двете платформи достъпността за екранен четец е, ако не перфектна, то със сигурност повече от задоволителна. За всяка книга има бутон за преглед (Preview). Прегледът представлява неколкominутен откъс, чрез който може да се придобие представа за четеща, начина му на говорене, самото литературно произведение и т. н. Записите са с много високо качество. В страницата на всяка книга е включено общото ѝ времетраене, както и анотация. Може да се търси по категории, например класика, романи, разкази и т. н.

Плейърът за аудио съдържанието разполага с функция за бързо превъртане (чрез задържане на един от двата бутона). Налична е и опция за промяна на скоростта на възпроизвеждането.

Положителен факт е, че подобни международни платформи постепенно навлизат и на българския пазар. Липсата на повече гъвкавост по отношение на абонамента и високата му цена биха представлявали възпиращ фактор за доста потребители, но все пак Storytel е някаква, макар и платена алтернатива, на нелишените от несъвършенства безплатно разпространявани аудио книги на български.

Всеки, на когото му е интересно, може да инсталира приложението, да разгледа книгите, да придобие представа за качеството на записите и самото четене. Това е напълно безплатно, а оттам нататък предстои личен избор.

